

หน้า 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 ស្ថិកសារនៃការវិទ្យា

น้ำและอาหารนั้นให้ก้าวเป็นสิ่งจำเป็นในการค่ารังชีวิทมนุษย์ ซึ่งถ้าเกิดมีพิษเข้าสู่جسم ก็ให้เกิดอันตรายก่อชีวิทมนุษย์ได้ ความเป็นพิษในน้ำและอาหารมีหลายสาเหตุ สารกัมมันท์รังสีนั้นให้ก้าวเป็นสาเหตุหนึ่ง โดยที่ส่านักงานพลังงานปรมาณาฎีเพื่อสันติไคป์ล้อของเหลว กัมมันท์รังสีซึ่งผ่านการซักกากา ถังกล่าวแล้วเป็นอย่างที่กามนากรฐานสากลออกกฎสิ่งแวดล้อมผ่านกองของบาง เช่น เป็นประชา ซึ่งในน้ำนั้นอาจมีไวโอลูปังสีของเชื้อเอี๊ยม-137 ปะปนอยู่ด้วย จะนั้นเพื่อประกันความปลอดภัยของประชาชนที่อาศัยอยู่โดยรอบ ซึ่งอาจใช้น้ำ สกัดน้ำ และ/หรือ ฟีน้ำ เป็นอาหาร จึงจำเป็นท้องศึกษาถึงพฤติกรรมและกิจกรรมทางบ้านของเชื้อเอี๊ยม-137 ในสิ่งแวดล้อมโดยรอบ

การศึกษานี้ใช้กัวอย่างนำ 15 สถานี ตามจ่าของทั่ง ๆ โดยรวมสำนักงานฯ ส่วน พช/ผัก, ปลา/หอย, คิน ฯลฯ เก็บจากบริเวณใกล้เคียงสำนักงานฯ มากที่สุด โดยนำกัวอย่างทั่ง ๆ มาเตรียมโดยใช้กรวยวิชีที่เหมาะสม แล้วนำไปวัดความแรงรังสีรวม-เบก้า และวิเคราะห์ปริมาณชีเซียม-137 ด้วยเครื่องวัดรังสีแกรมมาซึ่งทอกันหัวรังสีชนิด NaI (Tl) 4" x 4" และคำนวณหาค่าชีเซียม-137 และโพแทสเซียม สำหรับสารกัวอย่างที่มีปริมาณชีเซียมค่านานวิเคราะห์ทั้งกรวยวิชีทางเดียว โดยทุกตะกอนในรูปชีเซียมพ่อส์โพ-โนลิบเงา และชั้นสุดท้ายในรูปชีเซียมเปอร์คลอเรต แล้วนำไปวัดรังสีเบก้า

ผลการวิเคราะห์ทั่วอย่างน้ำร้อนสำนักงานฯ พนวาระคับชี้เชื่ม-137 ในมีค่า
แทกท่างจากทั่วอย่างน้ำที่อุณหภูมิวิเคราะห์ไว้ในบริเวณที่จะหุงโรงไฟฟ้าประมาณที่ศรีราชา ซึ่ง
เป็นบริเวณที่ไม่มีผลกระทบจากการล่อภาวะทางรังสีอื่นในกรอบจากฝุ่นกัมมันตรังสี สำหรับสถานี
ที่ 1 ซึ่งอยู่ในบริเวณสำนักงานฯ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากำหนดออกประมาณ ๓ เท่า

ผลการวิเคราะห์ทัวอย่างจากลิ่งแวกล้อมภายนอกสำนักงานฯ สูปไก่ความมากกว่าร้อยละ 80 ของทัวอย่างมีค่า $^{137}\text{Cs}/\text{K}$ น้อยกว่า 10 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในระดับเกี่ยวกับอาหารที่เก็บจากบริเวณใดในปี 1968-1970 ซึ่งเป็นผลจากคุณภาพมันกรังส์แท้เพียงอย่างเดียว และปริมาณซีเรียม-137 ที่วิเคราะห์ได้นั้นมีค่าสูงกว่าปริมาณซีเรียม-137 ในทัวอย่างธรรมชาติในบริเวณที่ฐานะที่กุชชีรายงานໄວเพียงเล็กน้อย

สำหรับผลการวิเคราะห์ทัวอย่างที่เก็บบริเวณสำนักงานฯ พบว่ามีปริมาณซีเรียม-137 และค่า $^{137}\text{Cs}/\text{K}$ ค่อนข้างสูง แท้เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณซีเรียม-137 ในอาหารประจำวันที่ชาวพิเศษบ้านกรุงเทพและจังหวัดอุบลราชธานีในระดับที่ต่ำกว่า เล็กน้อย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลการใช้เครื่องปฏิกรณ์รนามูในทางสันติภาพในประเทศไทย ไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางรังสีท่อสภาวะแวดล้อมโดยรอบสำนักงานฯ

5.2 ขอเสนอแนะ

5.2.1 ควรศึกษาถึงทฤษฎีการรับและ การสะสมของซีเรียม-137 ของหอยชันเพิ่มมากขึ้น โดยเลี้ยงหอยชันในค่าแห่งท่องเที่ยว กันในบ่อน้ำภายในสำนักงานฯ ทั้งนี้เพื่อศึกษาทางบ้านและการพิจารณาเพื่อนำหอยชันไปใช้เป็นครรชน์ทางชีววิทยา (biological indicator) ในการระบุผลกระทบทางรังสี

5.2.2 ควรวิเคราะห์ปริมาณซีเรียม-137 จากโคลนของสถานที่ 14 เพื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับโคลนจากสถานที่ 1

5.2.3 งานในลักษณะนี้ สมควรที่จะห้องกระทำท่อไป และเพิ่มทัวอย่างจากลิ่ง-แวกล้อมใหม่ๆ เพื่อที่จะได้เพื่อประเมินความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น